

TIBBİ MALPRAKTİS KONUSUNDA

ANAYASA MAHKEMESİNİN RESMİ GAZETEDE YAYIMLANAN İHLAL KARARLARI

(Bireysel Başvuru Hakkının Tanındığı 23/9/2012 Tarihinden Bugüne(19/1/2025)

Kadarki Tüm Kararlar)

Kararın Künyesi	Olay ve Konu	İhlal Gerekçesi
19/9/2024 Başvuru No: 2021/12621	Başvurucular, doğum öncesindeki kontrollerde hekimlerin her defasında sağlıklı bir doğum gerçekleşeceğine yönelik bilgi verdiğini belirtmiştir. Hekimlerin aydınlatma yükümlülüğü doğrultusunda gerekli bilgileri vermediğini ifade eden başvurucular, söz konusu anomalinin tespit edilmesi hâlinde tedavi edilebilir olduğunu, emsal nitelikteki H.A. vakasında anomalinin tedavi edildiğini ve sağlıklı bir doğum gerçekleştiğini ifade ederek olayda sağlıklı yaşam hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.	Mahkeme, başvurucudaki anomalinin gebelik sürecinde tespit edilmemesinin bir kusur olduğu sonucuna varmış iken bu hususun başvurucular üzerinde doğurduğu etkiyi ve bunun ne şekilde tazmin edileceğini ortaya koymamış ve manevi tazminat taleplerinin reddine karar vermiştir. Bu bağlamda yargısal makamların ilgili ve yeterli gerekçeleri ortaya koymamaları nedeniyle başvurucuların maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkı bakımından kamu makamlarının pozitif yükümlülüklerini yerine getirmediği sonucuna ulaşılmıştır.
7/2/2024, Başvuru No: 2020/26381	Başvuru, meme kanseri neticesinde meydana gelen ölümden tıbbi ihmal gösterilmesi nedeniyle yaşam hakkı ile maddi ve manevi varlığı koruma hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.	Dava, meme ultrasonu ve mamografi temin edilemediğinden bu tetkiklerin doğru yorumlanıp yorumlanmadığı hususunda kesin kanaate varılamadığı yönündeki ATK raporuna istinaden radyoloji uzmanının kusurlu olduğunun ispat edilemediği gerekçesiyle reddedilmiştir. Dava dilekçesinin 4 No.lu ekinde dosyaya sunulan meme ultrasonunun asıl mı, suret mi olduğu, suret ise incelemeye elverişli olup olmadığı hususlarında ATK raporlarında, mahkeme kararında, istinaf ve temyiz ilamlarında hiçbir inceleme yapılmamıştır. Bu şartlar altında yapılan yargılamanın radyoloji uzmanı bakımından başvuruya konu olayın seyrini ve olası sorumluluğunu aydınlatmaya tam olarak imkân vermediği anlaşıldığından yaşam hakkının usul boyutu ihlal edilmiştir.

2/5/2024, Başvuru No: 2021/1094	Başvuru, tıbbi ihmal sonucu meydana gelen ölüm olayı hakkında yapılan hukuk yargılamasının makul sürede sonuçlandırılmaması nedeniyle yaşam hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.	Davanın karmaşık nitelikte olmaması ve başvuruçunun davanın uzamasına yol açmaması gibi hususlar dikkate alındığında on altı yılı aşkın bir sürede sonlandırılan yargılamanın -yakınlarını kaybeden başvuruçuların davanın hızla sonuçlandırılmasındaki menfaatinin niteliği dikkate alındığında- özelde başvuruçuların, genel olarak da toplumdaki diğer bireylerin hukukun üstünlüğüne olan bağlılığını sürdürmesi ve hukuka aykırı eylemlere hoşgörü gösterildiği ya da kayıtsız kalındığı görünümü verilmesinin engellenmesi açısından makul bir özen ve süratle yürütülmediği sonucuna ulaşıldığından olayda yaşam hakkının usul boyutu ihlal edilmiştir.
2/11/2022, Başvuru No: 2018/36650	Başvuru, tıbbi ihmal sonucu zarara uğranılması nedeniyle kişinin maddi ve manevi varlığını koruma hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.	ATK raporunun tıbbi belgeler kısmında; "<i>alkol yoksunluğu sendromu</i>", "<i>düşme</i>", "<i>çekilen akciğer filminde kırığa rastlanmadığı</i>" gibi somut davayla ilgisi olmayan hususlardan bahsedildiği görülmektedir. Bu bağlamda raporun güvenilirliği hakkında ortaya çıkan şüphenin giderilmesi için yeni bir rapor alınması gerekirken Mahkemece bu yapılmamıştır. Ayrıca ATK raporunda söz konusu enjeksiyonu kimin yaptığının kayıtlardan tespit edilemediği belirtilmiştir. Bu bağlamda kayıt tutma yükümlülüğünü yerine getirmeyen hastanenin tutmakla yükümlü olduğu belgenin yokluğunun sonuçlarının başvuruçuya yüklenemeyeceği açıktır. Diğer yandan yeni bir raporun alınması başvuruçunun söz konusu itirazlarını gidermek dışında hâlihazırda bacağına kalıcı bir hasar olup olmadığının tespiti bakımından da önemlidir. Bu durumda somut olayda başvuruçunun maddi nitelikte birtakım zararları olabileceği dikkate alındığında bu yönde inceleme ve araştırma yapılmadan sadece manevi tazminat talebinin kabul edilmesi kişinin maddi ve manevi varlığını koruma hakkı bağlamında yeterli bir giderim olarak kabul edilemez. Bu nedenle somut olayda kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkı bakımından devletin pozitif yükümlülüğünün gerekleri yerine getirilmemiştir.

1/2/2023 Başvuru No: 2020/1066	Başvuru, tıbbi ihmal sonucu zarara uğranılması nedeniyle kişinin maddi ve manevi varlığını koruma hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.	Mahkemece, yanlış protez uygulandığına ilişkin başvurusunun iddiaları ile ATK raporundaki, protezin hatalı uygulanmasına rağmen hekim takdiri olarak kabul edilmesi şeklindeki tespitler arasındaki çelişki giderilmemiştir. Bununla birlikte doğru protez tercih edilse bile başvurusunun, komplikasyon olarak kabul edilen şikâyetlerinin oluşup oluşmayacağı konusunda da bir araştırma yapılmamıştır. Kaldı ki doğru protezin uygulanmasının ardından başvurusunun şikâyetlerinin sonlandığı anlaşılmıştır. Dolayısıyla söz konusu raporu dayanak alan derece mahkemelerinin başvurusunun iddialarını Anayasa'nın 17. maddesinin gerektirdiği özen ve derinlikte incelediği, kararlarında konuyla ilgili ve yeterli gerekçelere yer verdiği söylenemez. Bu durumda kamu makamlarının başvuru konusu olaydaki pozitif yükümlülüklerini yerine getirmediği sonucuna ulaşılmıştır. Bu durumda kişinin maddi ve manevi varlığını koruma hakkı ihlal edilmiştir.
28/12/2021 Başvuru No: 2018/33307	Başvuru, ameliyat sonrasında başvurusunun ayak bileğindeki yaraya hastanede MRSA virüsü bulaştığı ve bu nedenle bir dizi ameliyat gerçekleştirildiği ve nihayetinde ayağın tam olarak kullanılmadığından bahisle tıbbi ihmal sonucu zarara uğranılması nedeniyle kişinin maddi ve manevi varlığını koruma hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.	Hastanenin konsültasyon raporunda hastane enfeksiyonunun varlığına ilişkin tespit bulduğunda Hastane Baştabipliğinin bu enfeksiyonu önleme yükümlülüğünün olup olmadığının da irdelenmesi gerekmektedir. ATK raporundaki ifadelerin başvurusunun temel iddiasını karşılayacak mahiyette olmadığı, derece mahkemelerince de bu rapor esas alınarak karar verildiği anlaşılmıştır. Neticede hastane enfeksiyonundan dolayı beden sağlığının olumsuz etkilendiğine ilişkin iddianın araştırılmaması, bu yönüyle ilgili ve yeterli gerekçelerin ortaya konulmaması nedeniyle başvurusunun maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkı bakımından kamu makamlarının pozitif yükümlülüklerini yerine getirmediği sonucuna ulaşılmıştır.

4/7/2022 Başvuru No: 2018/1571	Başvuru, başvurucuya damar yoluyla beslenme sıvısı verilirken başvurucunun elinde ciddi derecede şişlikler meydana gelmesi ve akabindeki ameliyatlar nedeniyle zarara uğranılması nedeniyle kişinin maddi ve manevi varlığını koruma hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.	Zararın, idarenin gerekli tedbiri almaması sonucunda ortaya çıktığı konusunda derece mahkemesinin kabulü ve tespitleri dikkate alındığında sadece manevi tazminat talebinin kabul edilmesi, ihlalin sonuçlarının giderilmesi bakımından yeterli değildir. Nitekim derece mahkemesince bir kusur tespitine yer verilmesine rağmen maddi tazminat talebinin reddi yönünden somut değerlendirme yapılmamış ve maddi zararın tazmin edilmesi konusundaki anayasal gereklilikleri gözetilen bir yaklaşım gösterilmemiştir. Dolayısıyla başvurucunun maddi zararlarının tazmin edilmesi yönündeki taleplerinin derece mahkemesince reddedilmesi nedeniyle ihlalin sonuçlarının giderildiği söylenemez.
21/9/2022 Başvuru No: 2019/2549	Başvurucu, sağlık hizmetinin sunumundaki gecikmeden, yetersizlikten, 112 Acil Servis ambulansıyla nakledilmemesinden, Ankara'daki hastanelerin hastaları kabul etmemesinden, uygun tedavinin uygulanamamasından ve nihayetinde sağlık hizmetine erişim hakkının ihlal edildiğinden yakınmaktadır.	Birikişi raporuna bakıldığında nihai olarak salt Samsun'da yürütülen sağlık hizmeti ile sınırlı olarak inceleme yapıldığı hatta sadece A.K. yönünden değerlendirmede bulunulduğu görülmektedir. Buna karşın başvurucular sadece Samsun'la sınırlı olarak değil Ankara'ya uzanan tedavi sürecinden de şikâyet etmiş; yetersiz teçhizatı olan ambulansla nakilden, 112 Acil Servisin ambulans sağlamamasından, Ankara'daki hastanelerin çocuklarını kabul etmemesinden yakınmıştır. Mahkeme, başvurucuların ileri sürdüğü bu hususlara ilişkin bir değerlendirmede bulunmamıştır. Bu bağlamda Mahkemenin sahip olduğu resen araştırma, inceleme yetkisini olayı tüm boyutlarıyla açığa çıkarmak, ileri sürülen esasa etkili tüm hususları aydınlatmak için kullandığından söz edilemez. Olayda devlete ait pozitif yükümlülüklerin (usul yükümlülüğünün) gereği gibi yerine getirilmediği, yaşam hakkının bu yönüyle ihlal edildiği kanaatine ulaşılmıştır.

15/12/2020 Başvuru No: 2017/17652	Başvuru, kamu makamlarının gerekli kontrol ve denetim ödevini yerine getirmemesinden dolayı kanuna aykırı olarak tıbbi müdahale gerçekleştirilmesi sonucu ölüm olayı meydana gelmesi ve açılan tam yargı davasının hatalı değerlendirmeyle reddedilmesi nedeniyle yaşam hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.	Kamu görevlisi olan doktor, izinli olduğu bir dönemde, hiçbir yetkiliye haber vermeden Devlet Hastanesinde mesai gününde hastane personeliyle birlikte cerrahi operasyon gerçekleştirmiştir. Operasyondan haberdar olan diğer personel de Hastane yetkililerini durumdan haberdar etmemiştir. Bu şartlarda Devlet Hastanesi idaresinin sağlık personelinin suç teşkil edecek davranışlardan kaçınmasına yönelik hastanedeki denetim ve kontrol görevini gereken şekilde yerine getirmediği, yönetim boşluğuna neden olduğu, dolayısıyla olayın gerçekleştiği Devlet Hastanesinde bir organizasyon kusuru bulunduğu açıktır. Bu nedenle; kamu makamları, yaşamı koruma yönündeki pozitif yükümlülüğü yerine getirmemişlerdir. Bu durumda İdare Mahkemesi tarafından değinilen hususlar gözetilmeden hizmet kusuru bulunmadığı gerekçesiyle tazminat talebinin reddine karar verilmesi yaşam hakkının korunmasına ilişkin ilkelere aykırıdır.
10/2/2021 Başvuru No: 2017/17753	Başvuru, başvurucunun hatalı yapılan enjeksiyon nedeniyle sol bacağına sinir zedelenmesi olduğu ve buna bağlı olarak bacağına incelendiği, enjeksiyonun hatalı yere yapıldığının sabit olmasına rağmen açılan tazminat davasının haksız olarak reddedildiği iddiasına ilişkindir.	Olayda bilirkişi heyetince ve mahkemece, enjeksiyonun hatalı yere yapılıp yapılmadığına dair bir inceleme yapılmadığı anlaşılmaktadır. Bu şekliyle Kurul raporunun eksik olup başvurucunun ciddi itirazları ve taleplerinin de yargı makamları tarafından herhangi bir gerekçe sunularak karşılanmadığı anlaşılmaktadır. Bu durumda uyuşmazlığın çözümü için esaslı olan iddiaların derece mahkemelerince Anayasa'nın 17. maddesinin gerektirdiği özen ve derinlikte incelenmediği, uyuşmazlığa özgü yeterli ve ilgili gerekçe sunulmadığı anlaşıldığından kamu makamlarının pozitif yükümlülüklerini yerine getirdiği söylenemeyeceğinden kişinin maddi ve manevi varlığını koruma hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

18/5/2021 Başvuru No: 2018/1156	Başvuru, tıbbi ihmal ve organizasyon kusuru sonucu ölü doğum yapılması olayıyla ilgili olarak açılan tazminat davasının eksik incelemeyle reddedilmesi nedeniyle kişinin maddi ve manevi varlığını koruma hakkının ihlal edildiğine ilişkindir.	ATK raporunu esas alan Hukuk Mahkemesinin kararında - başvurucuların en başından beri iddia ettikleri- hatalı olarak suni sancı verilmesi ve anestezi doktorunun bulunmamasının bebeğin ölümüne etkisi olduğuna ilişkin uyumsuzluğun esası bakımından etkisiz olduğu söylenemeyecek olan iddiaların araştırıldığına ve söz konusu iddialara itibar edilip edilmediğine dair hiçbir gerekçe ve açıklamaya yer verilmediği görülmüştür. Oysa İl Sağlık Müdürlüğü ve Tabip Odası tarafından kusur atfeden tespitlerinin varlığı karşısında, bu iddiaların mahkeme tarafından gerekçelendirilmesi gerekir. Sonuç olarak söz konusu raporu dayanak alan Hukuk Mahkemesinin başvurucuların iddialarını Anayasa'nın 17. maddesinin gerektirdiği özen ve derinlikte araştırıp incelediği, bunun sonucunda da iddialarla ilgili ve yeterli gerekçelere kararında yer verdiği söylenemez. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 17. maddesinin birinci fıkrasında güvence altına alınan kişinin maddi ve manevi varlığını koruma hakkının usul yönü ihlal edilmiştir.
10/10/2021 Başvuru No: 2017/37430	Başvuru, doktorların aydınlatma yükümlülüğünü yerine getirmediğinin ve bazı bilgilerin başvuruculardan saklanmasına rağmen Mahkemenin aydınlatma yükümlülüğünün yerine getirildiğini kabul etmesinin hakkaniyete uymadığı ileri sürülmektedir.	Oluşan sağlık sorunlarının Mahkeme tarafından komplikasyon olarak kabul edilmesi, aydınlatma yükümlülüğünü ortadan kaldıracak bir sonuç doğurmaz. Hastanın komplikasyonlar hakkında bilgilendirilmesi, aydınlatma yükümlülüğünün bir gereğidir. Başvurucunun vücut bütünlüğüne yönelik tıbbi müdahale öncesinde tıp kurallarına göre öngörülebilir nitelikte komplikasyon ve riskler hakkında yeterli bir biçimde aydınlatılmadığı iddiası yargılamanın sonucuna doğrudan etki edebilecek mahiyettedir. Ancak başvurucunun anılan iddiası, yargı makamları tarafından somut olaya uygun ve yeterli bir gerekçeyle karşılanmamıştır. Bu durumda somut olayda derece mahkemelerinin yürüttükleri yargılamalarda Anayasa'nın 17. maddesinin gerektirdiği seviyede derinlik ve özenle bir inceleme yaptığı söylenemez. Dolayısıyla kişinin maddi ve manevi varlığının korunması ve geliştirilmesi hakkı bakımından kamu makamlarının pozitif yükümlülüklerini yerine getirmediği kanaatine varılmıştır.

16/1/2020 Başvuru No: 2016/6776	Başvurucu, hatalı yapılan enjeksiyon nedeniyle sol bacağına sinir zedelenmesi olduğunu ve buna bağlı olarak bacağına incelendiğini, tıbbi hata sonucu küçük yaşta vücut bütünlüğünün bozulduğunu, sürekli bacağına takması gereken atel ile yaşamak zorunda kaldığını, oluşan sakatlığı nedeniyle hareket gerektiren meslekleri seçme şansının kalmadığını bu durumun idare nezdinde sorumluluk gerektirdiğini ileri sürmektedir.	Başvurucunun vücut bütünlüğüne yönelik tıbbi müdahale öncesinde tıp kurallarına göre öngörülebilir nitelikte komplikasyon ve riskler hakkında yeterli bir biçimde aydınlatılmadığı iddiası yönünden mahkeme kararlarında konuyla ilgili ve yeterli bir gerekçe ortaya konulmadığı anlaşılmaktadır. Üstelik başvurucunun belirtilen iddia ve şikâyetleri, yargılamanın sonucuna doğrudan etki edebilecek mahiyettedir. Dolayısıyla yargısal makamlarca bu değerlendirmelerin yapılmaması nedeniyle kişinin maddi ve manevi varlığının korunması ve geliştirilmesi hakkı bakımından kamu makamlarının pozitif yükümlülüklerini yerine getirmedikleri kanaatine varılmıştır. Bu nedenle Anayasa'nın 17. maddesinde güvence altına alınan kişinin maddi ve manevi varlığının korunması hakkının ihlal edildiğine karar verilmiştir.
15/1/2020 Başvuru No: 2015/8483	Başvurucular; kızlarının baş ağrısı şikâyetiyle geldiği Hastaneden felçli olarak çıktığını, yanlış teşhis ve tedavi ile kızlarının ölümüne neden olduğunu, Hastane tarafından yapılan ameliyatlarda aydınlatılmış rızalarının alınmadığını, ameliyat sonrası gelişen klinik durum ile ölüm olayı arasında nasıl bir ilişki olduğunun derece mahkemelerince incelenmediğini ifade etmişlerdir.	Olayda vücut bütünlüğüne yönelik tıbbi müdahaleler öncesinde hukuken geçerli nitelikteki bir rızanın alınmadığı ve tıbbi müdahalelerin riskleri konusunda yetkili makamlarca yeterli bilgilendirme yapılmadığı yönündeki iddialar hakkında derece mahkemelerince Anayasa'nın 17. maddesinin gerektirdiği ölçüde bir değerlendirme yapılması gerekli olmasına rağmen mahkemelerin bu konuda ilgili ve yeterli bir gerekçe ortaya koymadığı anlaşılmaktadır. Yargısal makamlarca bu değerlendirmelerin yapılmaması nedeniyle kişinin maddi ve manevi varlığının korunması ve geliştirilmesi hakkı bakımından kamu makamlarının pozitif yükümlülüklerini yerine getirmedikleri kanaatine varılmıştır.

16/9/2020, Başvuru No: 2017/18196	Başvurucu, evlenip dört çocuk sahibi olduktan sonra devlet hastanesinde <i>vasektomi</i> (kısırlaştırma) ameliyatı olmuş ancak ameliyattan yaklaşık 19 ay sonra başvurusunun eşi hamile kalmıştır. Akabinde, hastanede yapılan test sonucunda başvurusunun spermatic kanallarının tam kapanmamış olduğu tespit edilmiştir. Bu nedenle başvuru, tıbbi ihmal sonucu zarara uğranılması nedeniyle kişinin maddi ve manevi varlığını koruma hakkının ihlal edildiğini iddia etmiştir.	Yapılması gereken rutin kontrollere başvurusunun çağrılıp çağrılmadığı, çağrıldı ise kontrollere gelip gelmediği ve ameliyat sonrası gelişebilecek durumlarla ilgili süreç aydınlatmasının usule uygun yapıp yapılmadığı konusunda yargılama sürecinde bir araştırma yapılmamış ve bu konu açıklığa kavuşturulamamıştır. Başvurusunun vücut bütünlüğüne yönelik tıbbi müdahalenin sonuçları bakımından tıp kurallarına göre öngörülebilir nitelikte komplikasyon ve riskler hakkında yeterli bir biçimde aydınlatılmadığı iddiası yönünden mahkeme kararlarında konuyla ilgili ve yeterli bir gerekçe ortaya konulmamıştır. Başvurusunun iddia ve şikâyetleri, yargılamanın sonucuna doğrudan etki edebilecek mahiyettedir. Dolayısıyla yargısal makamlarca bu değerlendirmelerin yapılmaması nedeniyle kişinin maddi ve manevi varlığının korunması ve geliştirilmesi hakkı bakımından kamu makamlarının pozitif yükümlülüklerini yerine getirmediği kanaatine varılmıştır.
26/12/2018 Başvuru No: 2015/3747	Başvurucu, teşhis ve tedavide hata yapıldığını, bu nedenle ikinci kez ameliyat olmak zorunda kaldığını ve otuz yedi gün iş gücü kaybına uğradığını belirterek, tıbbi ihmal sonucu zarara uğraması nedeniyle maddi ve manevi varlığını koruma hakkının ihlal edildiğini iddia etmiştir.	Başvurusunun vücut bütünlüğüne yönelik tıbbi müdahale öncesinde gerekli tetkikin yapılmayarak teşhisin konulmadığı ve tıbben zorunlu olmadığı hâlde ikinci kez ameliyat edildiği iddiası yönünden derece mahkemelerince bilirkişi araştırması yapılmadığı, konuyla ilgili ve yeterli bir gerekçe de ortaya konulmadığı, üstelik başvurusunun belirtilen iddia ve şikâyetlerinin yargılamanın sonucuna doğrudan etki edebilecek mahiyette olduğu, dolayısıyla yargısal makamlarca bu değerlendirmelerin yapılmaması nedeniyle kişinin maddi ve manevi varlığının korunması ve geliştirilmesi hakkı bakımından kamu makamlarının pozitif yükümlülüklerini yerine getirmediği anlaşılmıştır.

11/12/2018 Başvuru No: 2015/9714	Başvuru, hatalı enjeksiyon sonucu sakat kalınması nedeniyle maddi ve manevi varlığın korunması ve geliştirilmesi hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.	Başvurucunun vücut bütünlüğünde meydana gelen sakatlığın ilgili doktor ve hemşirenin kusurundan kaynaklanıp kaynaklanmadığı bakımından olaya özgü koşulların incelenmediği, somut bulgulara dayalı yeterli bir gerekçe ortaya konulmadığı, başvurunun enjeksiyon hakkında komplikasyon ve riskler hakkında aydınlatılmadığı iddiası yönünden de derece mahkemelerince herhangi bir değerlendirme yapılmadığı, konuyla ilgili ve yeterli bir gerekçe ortaya konulmamıştır. Başvurucunun belirtilen iddia ve şikâyetleri, yargılamanın sonucuna doğrudan etki edebilecek mahiyettedir. Dolayısıyla yargısal makamlarca bu değerlendirmelerin yapılmaması nedeniyle kişinin maddi ve manevi varlığının korunması hakkı bakımından kamu makamları, pozitif yükümlülüklerini yerine getirmemişlerdir.
4/4/2019 Başvuru No: 2015/6926	Başvuru, hatalı enjeksiyon sonucu sakat kalınması nedeniyle maddi ve manevi varlığın korunması ve geliştirilmesi hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.	Olayda uyuşma şikâyeti üzerine başvuru muayene eden doktorun sorumluluğunun tespitinde önem taşıdığı açık olan muayene bulgularının kayıt altına alınıp alınmadığı derece mahkemesince araştırılmamış ve gereken kayıtların tutulmamasının doktorun ve sağlık kuruluşunun sorumluluğuna ne yönde etki edeceği değerlendirilmemiştir. Derece mahkemesinin hasta dosyasının tutulması yükümlülüğünün sağlık kuruluşuna ait olduğu hususunu gözetmeden muayene bulgularının bulunmaması nedeniyle hekim hakkında değerlendirme yapamayacağını ifade eden ATK'nın raporunu esas alarak idarenin sorumluluğunun ispatlanmadığı hükmüne varması, başvuru davalı idareye karşı dezavantajlı bir konuma düşürmüştür. Bu durumda derece mahkemesince yapılan inceleme, etkili yargısal sistem kurma yükümlülüğüne uygun değildir. Sonuç olarak; uygulanan enjeksiyonun yapılış tekniği bakımından hatalı olup olmadığı konusunda yeterli bir gerekçe derece mahkemesince ortaya konulmadığı, başvurunun iddialarının yeterli bir şekilde tartışılıp karşılanmadığı, dolayısıyla kişinin maddi ve manevi varlığını koruma hakkının devlete yüklediği pozitif yükümlülüklerin gereklerinin yerine getirilmediği kanaatine varılmıştır.

4/7/2019 Başvuru No: 2015/2536	Başvuru, tıbbi ihmal sonucu organ kaybına uğranması nedeniyle kişinin maddi ve manevi varlığının korunması hakkının; ameliyatı yapan doktorun davranışlarından dolayı şeref ve itibarın korunması bağlamında kişinin maddi ve manevi varlığını koruma hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.	Başvurucunun vücut bütünlüğüne yönelik tıbbi müdahale öncesinde tıp kurallarına göre öngörülebilir nitelikte komplikasyon ve riskler hakkında yeterli bir biçimde aydınlatılmadığı iddiası yönünden derece mahkemelerince konuyla ilgili ve yeterli bir gerekçe ortaya konulmadığı anlaşılmaktadır. Başvurucunun dava sürecinde, ilk ameliyatını olduğu Hastanede kaldığı ilk iki gün oda ve yatak yokluğu gerekçesiyle kemoterapi odasında yatırıldığını, ağrıları olduğunu söylediğinde hemşireler ve ameliyatı yapan doktor tarafından azarlandığını, üzerine çarşaf fırlatılarak terslendiğini ve bu suretle hakarete uğradığını ileri sürmesine karşın derece mahkemesi tarafından söz konusu iddianın araştırılmasına yönelik adımların atılmadığı ve kararda söz konusu iddialara yönelik hiçbir gerekçeye yer verilmediği anlaşılmaktadır. Bu durumda yargısal makamlarca bu değerlendirmelerin yapılmaması nedeniyle kişinin maddi ve manevi varlığının korunması ve geliştirilmesi hakkı bakımından pozitif yükümlülükler ihlal edilmiştir.
27/11/2019, Başvuru No: 2016/1138	Başvurucular; yakınlarına ameliyat sonrasında yeterli tıbbi tedavi sağlanmadığını, uzman doktora ulaşamadığını, yakınlarının ameliyat sonrası durumu kötüleştiği hâlde yetersiz olan ve yoğun bakım ve nefroloji bölümü bulunmayan hastaneden yoğun bakım ünitesi olan daha donanımlı bir başka hastaneye sevk taleplerinin günlerce yerine getirilmediğini, yakınlarının geç sevk edilerek ölümüne neden olunduğunu ileri sürmektedirler.	Başvurucuların ameliyat sonrasında ameliyatı yapan doktora dört beş gün süreyle ulaşamadığı, yakınlarına uzman doktorlar tarafından değil pratisyen doktorlar tarafından tedavi uygulandığı, yakınlarının tek böbreği ve kronik böbrek rahatsızlığı olduğu, hastanede nefroloji kliniği ile diyaliz cihazı bulunmadığı, dolayısıyla hastanenin bu açılardan da ameliyat sonrası durumu kötüleşen yakınlarının tedavisi bakımından yetersiz olduğu, buna rağmen yakınlarının bir başka hastaneye sevkinde gecikildiği iddiaları bakımından ne ATK raporunda ne de İdare Mahkemesi kararının gerekçesinde yeterli bir değerlendirme vardır. Ameliyat sonrası tedavide görev alan doktorların tespitine yönelik olarak İdare Mahkemesince bir araştırma yapıldığı da tespit edilememiştir. Bu nedenle; yaşam hakkının usul boyutu ihlal edilmiştir.

7/2/2018 Başvuru No: 2014/15910	Başvuru, sağlık personeli bulunmayan ambulansla yapılan nakil sırasında ölüm olayının meydana gelmesi üzerine başlatılan ceza soruşturmasının etkili bir şekilde yürütülmemesi nedeniyle yaşam hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.	Somut olayda üzerinde durulması gereken mesele, ölüm olayının üzerinden on yılı aşkın bir süre geçmiş olmasına rağmen olayın tam olarak aydınlatılamaması ve ölüme neden olan eylemin niteliğinin açıklığa kavuşturulamamasıdır. Başvuruya konu olayın karmaşık bir nitelik arz etmemesi ve başvurucunun davaların uzamasında hiçbir dahlinin olmaması gibi hususlar dikkate alındığında somut olayın koşullarının on yılı aşkın süredir tam olarak açıklığa kavuşturulmamış olması, başvuruya konu davanın daha sonra ortaya çıkabilecek benzer yaşam hakkı ihlallerinin önlenmesinde sahip olunan önemli rolün zarar görmesine neden olabilecek şekilde makul süratte yürütülmediği sonucuna varılmıştır. Bu nedenle yaşama hakkının usul boyutu ihlal edilmiştir.
21/2/2018 Başvuru No: 2014/15355	Başvuru, tıbbi ihmal sebebiyle görme kaybı yaşanması üzerine talep edilen tazminatın reddedilmesi nedeniyle maddi ve manevi varlığın korunması ve geliştirilmesi hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.	Ameliyat sonucu oluşabilecek görme kaybı riski yönünden başvurucunun ameliyat öncesinde bilgilendirilmesinin gerekip gerekmediği hususu yargılama sürecinde tartışılmamış, açıklığa kavuşturulamamıştır. Üstelik başvurucunun belirtilen iddia ve şikâyetleri, yargılamanın sonucuna doğrudan etki edebilecek mahiyettedir. Dolayısıyla yargısal makamlarca bu değerlendirmelerin yapılmaması nedeniyle kişinin maddi ve manevi varlığının korunması ve geliştirilmesi hakkı bakımından kamu makamlarının pozitif yükümlülüklerini yerine getirmediği anlaşılmaktadır.
8/3/2018 Başvuru No: 2014/13327	Derece Mahkemeleri tarafından ihlal tespit edilmiş olmasına rağmen başvuruculara söz konusu hizmet kusuru nedeniyle manevi tazminat ödenmesine karar verilmiştir. Başvurucular ise bebeğin her iki gözünün görme yetisini tamamen kaybetmiş olması nedeniyle maddi zararların da söz konusu olduğunu, dolayısıyla maddi zararların karşılanmamış olmasının hukuka aykırı olduğunu ileri sürmüşlerdir.	Görme yetisini tamamen kaybı, kişide iş gücü kaybı, yaşam boyu bakım giderleri gibi maddi zararlara sebep olacaktır. Olayda çocuğun görme yetisini tamamen kaybetmiş olduğu dikkate alındığında yalnızca manevi zararın değil maddi zararın da meydana geldiği anlaşılmaktadır. Bu zararın idarenin hizmet kusuru sonucu ortaya çıktığı konusundaki derece mahkemelerinin kabul ve tespitleri dikkate alındığında sadece manevi tazminat verilmesinin ihlalin sonuçlarının giderilmesi bakımından yeterli olmadığı, maddi tazminat da verilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır. Bu nedenle olayda; Anayasa'nın 17. maddesinin birinci fıkrasında güvence altına alınan kişinin maddi ve manevi varlığının korunması hakkı ihlal edilmiştir.

19/7/2018 Başvuru No: 2015/10945	Başvurucular, bebeğin doğum kilosu tespit edilmeden normal yolla doğum yaptırılması sebebiyle kolunun sakat kaldığını, bilirkişi raporunda bebeğin doğum kilosunun tespit edilemeyeceği bilgisine yer verilerek olayın komplikasyon olduğunu yazmakla yetindiklerini, raporun çelişki barındırdığını ve bu rapora dayanılarak maddi tazminat isteminin reddedilmesi nedeniyle maddi ve manevi varlığın korunması ve geliştirilmesi hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüşlerdir.	Başvurucuların çocuğunun sol kolunun doğum esnasında sinir zedelenmesi sonucu hareketsiz kaldığı tartışmasızdır. Çocuktaki bu durum, sağlık personeli tarafından tespit edilememiş, taburcu olunduktan sonra farkına varılmıştır. Bu şekilde yaşanan gecikmenin tedavi sürecine etkisine dair bilirkişi raporunda bir açıklama yapılmadığı gibi derece mahkemelerince de bu husus tartışılmamıştır. Daire, ilk derece mahkemesi kararını manevi tazminat yönünden bozmuş, hasta dosyasının muhafaza edilmemesini, sağlık hizmetinin işlemesi bakımından bir eksiklik ve kusur olarak değerlendirmiş ancak dosyasının muhafaza edilmemesi nedeniyle sağlık hizmetinde oluşan bu kusurun neden sadece manevi zarar doğurduğuna ve herhangi bir maddi zarara yol açmadığına dair herhangi bir gerekçeye yer vermemiştir. Bu sebeple; talep sonucunu etkileyen temel iddiaların gerekçede karşılanmaması nedeniyle derece mahkemelerinin kararları, yeterli gerekçe içermediğinden kişinin maddi ve manevi varlığının korunması hakkı ihlal edilmiştir.
30/10/2018 Başvuru No: 2015/3640	Başvurucu; ilaç içerek intihar girişiminde bulunan kardeşine Hastanede zamanında müdahale edilmediğini, kardeşinin bu nedenle yaşamını yitirdiğini ileri sürmüş, Hastaneye ulaştıktan sonra 40-45 dakika kardeşine hiçbir müdahalede bulunulmadığını, kardeşinin ilaç içerek intihar girişiminde bulunduğunun doktorlara açıklanmasına rağmen kardeşinden normal bir hasta gibi sıra alıp beklemesini istediğini, müdahalenin ancak kardeşinin fenalaşması üzerine yapıldığını, zamanında müdahale edilseydi kardeşinin yaşıyor olabileceğini, yaşam hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.	Mahkeme kararında, davanın temelini oluşturan hastaya geç müdahalede bulunulduğu yönündeki iddia bakımından tatmin edici bir açıklama yapılmamıştır. Başvurucunun iddia ettiği gibi bir gecikmenin yaşanıp yaşanmadığı hususu değerlendirilmeden N.G.nin Hastaneye saat 22.35'te ulaştığı kabul edilerek hazırlanan bilirkişi raporuna göre karar verilmesi, meselenin tartışılmamasına neden olmuştur. Mahkemenin müteveffaya yapılan tıbbi müdahalede bir gecikme yaşanıp yaşanmadığını tespit edebilmek için Hastanenin Acil Servisinin olay gününe ait varsa kamera kayıtlarını temin etmesi de mümkündür. Ancak Mahkeme bu konuda bir araştırma yapmadığı gibi olay hakkında yürütülen ceza soruşturmasında böyle bir araştırma yapıp yapılmadığını da dikkate almaksızın davayı reddetmiştir. İddia edilen gecikmenin ölüme önemli bir etkisinin olmayabileceği göz ardı edilmemekle birlikte mahkemenin olayda böylesi bir durumun bulunup bulunmadığını aydınlatmadığı da açıktır. Bu nedenle yaşama hakkının usul boyutu ihlal edilmiştir.

11/10/2018 Başvuru No: 2015/97	Başvurucu; ameliyatlar öncesinde kendisinin aydınlatılmadığını, kendisi dururken kızına genel bir onam belgesi imzalatılmış olduğunu, doktorların kusuru nedeniyle birkaç kez ameliyat edilmek zorunda kaldığını ve bu ameliyatlar sonucunda bir gözünün görme yetisini kaybettiğini, bu nedenle maddi ve manevi olarak zarara uğradığını, tazminat davasının reddine dair kararda sadece doktorların ceza davasından beraat etmeleri hususu dikkate alınarak hüküm verildiğini, doktorların şahsi kusuru dışında ilgili özel hastanenin hangi sebeplerle hukuki sorumluluğunun bulunmadığı konusunda gerekçe gösterilmediğini, hastanenin sorumluluğu bakımından bilirkişi raporu alınmadığını, bu nedenle adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.	Başvurucunun ameliyat olmadan önce birçok kez doktorlar tarafından muayene edildiği ve hastanın bilgilendirildiğine dair aydınlatma ve onay formlarının başvurucunun eşi ve kızı tarafından imzalanmış olduğu anlaşılmaktadır. Buna karşılık ameliyatlara girmeden önce bilincinin kapalı veya karar veremeyecek bir durumda olması yahut ameliyatının acilen yapılması gerektiği gibi bir durumdan da söz edilmediği görülmektedir. Dolayısıyla neden başvuru yerine yakınlarının bu formları imzaladığı hususu ilgili doktorlar ve hastane tarafından açıklanmamıştır. Başvurucunun yargı sürecinde defalarca açıkça belirtmesine karşın ameliyat öncesinde yeterli bir biçimde aydınlatılıp aydınlatılmadığı ve yöntemince rızasının alınıp alınmadığı hususları, derece mahkemelerinin kararlarında tartışılmamış, karşılanmamıştır. Dolayısıyla yargısal makamlarca bu değerlendirmelerin yapılmaması nedeniyle kişinin maddi ve manevi varlığının korunması ve geliştirilmesi hakkı bakımından kamu makamlarının pozitif yükümlülüklerini yerine getirmedikleri kanaatine varılmıştır.
19/4/2017 Başvuru No: 2014/17591	Başvuru; ruh ve sinir hastalıkları hastanesine götürülmek istenen şizofreni hastasının kolluk tarafından orantısız güç kullanılması ve sağlık personelinin müdahalesi sonucu yaşamını yitirmesi ve olayla ilgili olarak etkili bir ceza soruşturması yürütülmemesi nedenleriyle işkence ve kötü muamele yasağı ile yaşama hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.	Soruşturmada, kronik kalp rahatsızlığı bulunduğu anlaşılan müteveffaya yetkisi ve görevi bulunmayan, ayrıca bu konuda mesleki eğitime ve yeterliliğe sahip olup olmadığı belirlenmeyen kişiler tarafından birkaç saat arayla iki kez uyuşturucu ilaç enjekte edilerek müdahalede bulunulması ve bu müdahaleden sonra müteveffanın yeterli teknik donanımına sahip olduğu konusunda şüpheler bulunan bir ambulansla nakledilmeye çalışılması hususlarında herhangi bir soruşturma işlemi gerçekleştirilmemiş; bu hususların müteveffanın ölümü üzerinde bir etkisinin bulunup bulunmadığı araştırılmamıştır. Dolayısıyla soruşturmada, olayın tüm yönlerinin aydınlatılması ve buna göre ölümden varsa sorumlulukları bulunanların belirlenmesi için gerekli tüm delillerin toplanmadığı anlaşıldığından yaşama hakkının usule ilişkin boyutu ihlal edilmiştir.

11/5/2017 Başvuru No: 2014/4153	Başvuru, bir hükümlünün ceza infaz kurumunda çıkan yangında yanarak yaralanması sonrasında tedavisindeki yetersizlikler ve ihmalkârlıklar sonucu yaşamını yitirmesi ve bu olayla ilgili olarak etkili bir ceza soruşturması yürütülmemesi nedenleriyle yaşama hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.	Başvuruya konu soruşturmada müteveffanın ilgili sağlık kuruluşlarının yanık tedavi merkezine 112 aracılığıyla kabul edilmemesinin ilgili yasal veya idari bir zorunluluktan mı kaynaklandığı yoksa bu kuruluşlardaki yetkili kişilerin kendilerinden makul olarak beklenebilecek her şeyi yapmamaları ve/veya gerekli tedbirleri almamaları sonucu mu gerçekleştiği, ayrıca bu kabul edilmemenin müteveffanın yaşama riski üzerinde -benzer vakalarda karşılaşılan örnekler nedeniyle yaşama olasılığının düşük olması değerlendirilmesinde bulunulmaksızın- herhangi bir etkisinin bulunup bulunmadığı hususlarında herhangi bir soruşturma işlemi gerçekleştirilmemiştir. Bu durum, yetkili kişi veya kuruluşlar tarafından sağlık kuruluşlarına başvurusu yapılan müteveffanın yaşamına, mesleki ödevler hiçe sayılarak tanı ve tedaviye ilişkin değerlendirme hatasını aşacak şekilde tehlikeye atarak zarar verilip verilmediği hususunun belirsiz kalmasına neden olmuş; böylelikle olayın tüm yönlerinin aydınlatılamaması sonucunu doğurmuştur. Açıklanan nedenlerle yaşamı koruma yükümlülüğü ihlal edilmiştir.
23/3/2016 Başvuru No: 2013/2360	Başvuru, kalp ameliyatı olan U.S.'nin doktor kusuru neticesinde %98 oranında özürlü hâle gelmesi ve söz konusu olayın üzerinden yaklaşık on beş yıl geçmesine rağmen gerekli giderimin sağlanamaması nedeniyle adil yargılanma hakkı ile yaşam hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.	İki dereceli yargılama sürecinde başvuruçunun davaların hızlı ve etkili bir şekilde sonuçlanmasındaki menfaatinin varlığı ve gecikmesinde esaslı bir etkisinin olmaması, davanın taraflarının çok fazla kişiden oluşmaması ve davanın çok karmaşık olmaması gibi hususlar göz önünde bulundurulduğunda bir bütün olarak altı yıl dört ay aşkın süren yargılama sürecinin çok uzun olduğu, Anayasa'nın 17. maddesinin gerektirdiği hız ve yeterlilikte bir inceleme içermediği sonucuna ulaşılmıştır. Açıklanan nedenlerle Anayasa'nın 17. maddesinde güvence altına alınan yaşam hakkının usul boyutunun gerektirdiği makul derecede ivedilik ve özen şartı ihlal edilmiştir.

20/4/2016 Başvuru No: 2013/4086	Başvuru, başvurucuların epilepsi hastası olan oğullarının tedavisinin tıbbi esaslara uygun şekilde yapılmaması sebebiyle vefat etmesi ve bu olay üzerine açılan tam yargı davasının eksik inceleme sonucu reddedilmesi nedenleriyle yaşam hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.	Hükme esas alınan ATK raporunda, A.O.'nun Hastanedeki solunum cihazlarından faydalanamaması ve yapılan sevk işleminden etkilenip etkilenmediği, söz konusu olayda bir ihmalin bulunup bulunmadığı ve bu süreçte herhangi bir gecikmenin yaşanıp yaşanmadığı hususlarında tatmin edici bir açıklama yapılmamıştır. Başvurucuların A.O.'nun yaşamını yitirmesinde idarenin hizmet kusurunun bulunduğuyla ilişkin argümanlarından bir diğeri diazem adlı ilacın yanlış kullanımına ilişkindir. Mahkeme kararında başvurucuların bu iddiası hakkında da tatmin edici bir açıklama yapılmamıştır. Uyuşmazlığın çözümü için esash olan iddiaların Anayasa'nın 17. maddesinin gerektirdiği özen ve derinlikte incelenmediği ve A.O'nun ölümüne neden olan koşullar açıklığa kavuşturulmadığından yaşam hakkının usul boyutu ihlal edilmiştir.
20/11/2014 Başvuru No: 2013/2515	Başvuruocular, askerlik görevini yapan yakınlarının rahatsızlanması üzerine götürüldüğü revirde bozuk serum verilmesi nedeniyle ölümüne sebebiyet verildiğini ve olay hakkında etkin bir soruşturma yürütülmemekle kovuşturmaya yer olmadığına karar verildiğini belirterek yaşam hakkı ve adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüşlerdir.	Kesin ölüm sebebinin tespiti amacıyla ATK 1. İhtisas Dairesi ve ATK Genel Kurulundan alınan raporlarda, kullanılan serum ve serisinden örnek alınarak tetkik yapılmamış olması bir eksiklik olarak değerlendirilmiştir. Her ne kadar savcılık, serumun bozuk olduğuna ilişkin iddialara vakıf olduktan sonra gerekli araştırmaları yapsa da, askeri makamların olaydan hemen sonra aynı seriden olan serumları imha etmiş olmaları nedeniyle serumlar üzerinde gerekli tetkikler yapılamamıştır. Yapılan klasik otopsi sonucu ölen askerin kesin ölüm sebebinin tespit edilememesi dikkate alındığında, serumların ölümün meydana gelmesinde etkili olup olmadığının araştırılmaması soruşturmanın seyri açısından önemli bir eksikliktir. Askeri makamlarca olaydan sonra delil niteliğindeki serumların muhafaza edilmemesi, soruşturmanın etkinliğini zedeleyen bir unsurdur. Bu nedenle, ölüme sebebiyet veren olayların doğru bir şekilde tespitine, muhtemel sorumluların belirlenmelerine ve cezalandırılmalarına yol açacak nitelikte etkili bir soruşturmanın gerçekleştirilmediğinden söz edilemeyeceğinden Anayasa'nın 17. maddesinin öngördüğü Devletin etkili soruşturma yapma yükümlülüğü ihlal edilmiştir.

9/9/2015 Başvuru No: 2013/1943	Başvuru, hamilelik döneminde çocuğun özürlü olarak doğacağı tespit edilebilecek olmasına rağmen hekim kusuru nedeniyle bu tespitin yapılamaması nedeniyle maddi ve manevi varlığını koruma hakkı ve yaşam hakkının ihlal edildiğine ilişkindir.	Olayda; dava sürecinin makul özen ve hız içerisinde gerçekleştiğini söylemek mümkün değildir. İki dereceli yargılama sürecinde, başvuru sahiplerinin hukuk ve idare mahkemesi önünde görülen davaların hızlı ve etkili bir şekilde sonuçlanmasındaki menfaati ve gecikmesinde esaslı bir etkilerinin olmaması, davanın taraflarının çok fazla kişiden oluşmaması ve davanın çok karmaşık olmaması gibi hususlar göz önünde bulundurulduğunda, bir bütün olarak adli ve idari yargıda on yıla yakın süren yargılama sürecinin çok uzun olduğundan, Anayasa'nın 17. maddesinin gerektirdiği hız ve yeterlilikte bir inceleme içermediği sonucuna ulaşılmıştır. Açıklanan nedenlerle, yaşam hakkının gerektirdiği etkili soruşturma yürütme yükümlülüğü ihlal edilmiştir.
15/10/2015 Başvuru No: 2013/2084	Başvuru, yanlış tedavi uygulandığından bahisle açılan tazminat davasının reddi nedeniyle Anayasa'nın 17. maddesinin birinci fıkrasında güvence altına alınan kişinin maddi ve manevi varlığını koruma hakkı ve adil yargılanma hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.	Hastalara uygulanacak her bir işlem ve tedavi yönünden hastanın aydınlatıldığını ve rızasının bulunduğunu ispatlama yükümlülüğü hekim ya da hastanededir. Başvurucunun, Mikro TESE operasyonunun tıbbi sonuçları, sağlığı için taşıdığı riskler ve doğuracağı olası istenmeyen durumlar hakkında aydınlatıldığına dair rızasını içeren bir belge Mahkeme dosyasına sunulmamıştır. Mahkeme kararı incelendiğinde başvuru sahibinin anılan operasyon hakkında bilgilendirilmediği iddiası hakkında hiçbir değerlendirme ve gerekçeye yer verilmemiştir. Kararı onayan Yargıtay ilamında da bahsedilen iddiaya yönelik bir değerlendirme yoktur. Dolayısıyla başvuru sahibinin operasyona özgürce ve bilgilendirilmiş şekilde muvafakat verdiğinden söz edilemeyeceğinden Anayasa'nın 17. Maddesinde yer alan kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkı ihlal edilmiştir.

Hazırlayanlar

Av. Gamze ÇELİKKOL¹ - Hüseyin ÇELİKKOL²

¹ İhtisas Hukuk Ofisi
www.ihtisashukuk.com - ihtisashukuk@gmail.com
<https://x.com/ihtisashukuk>

² İdare Hukukçusu